

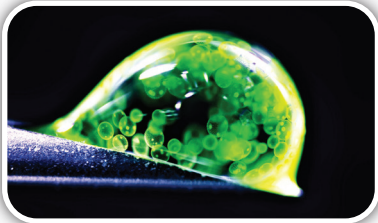
سوره روز

کوچک اما بزرگ

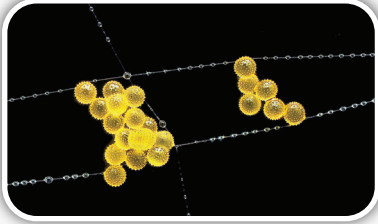
پنجاه و یکمین دوره مسابقات عکاسی دنیای کوچک نیکون برندگان خودش را شناساخت و این تصاویر، ناشناخته‌های کوچک اما بزرگ جهان را مقابل دیدگان ما قرار داد. چنین جزئیات کوچکی ممکن است از دید ما پنهان باشند اما با اطمینان می توان گفت که وجود دارند. این عکس‌ها با کمک فناوری روز دنیا و میکروسکوپ‌های نوری شکار و از ۷۷ کشور جهان حدود ۱۹۲۵ اثر به دبیرخانه این مسابقه ارسال شده است. با هم نگاهی به این تصاویر شگفت‌انگیز می‌اندازیم.

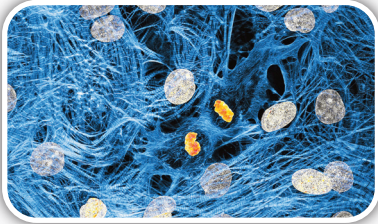
سوسک برنج روی یک دانه برنج
/ ژانگ یو / چین

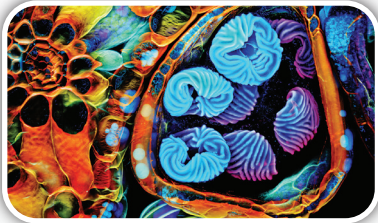
مقداری جلبک در یک قطره آب دیده می‌شود
/ دکتر جان روزنوم / آلمان

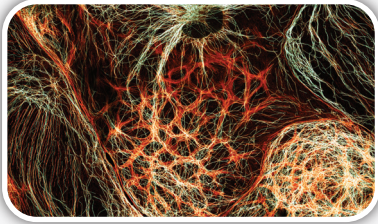
گرده‌ای در یک تار عنکبوت
/ جان الیور دوم / آلمان

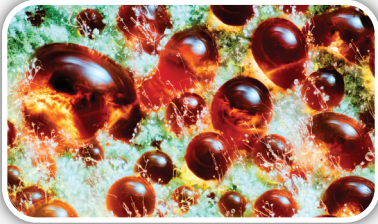
سلول‌های عضلانی قلب با کروموزوم‌های فشرده‌شده
/ دکتر جیمز هیز / آمریکا

هاگ‌های یک سر خس کوچک گرمسیری
/ دکتر ایگور رابرت سیوانوویچ / آمریکا

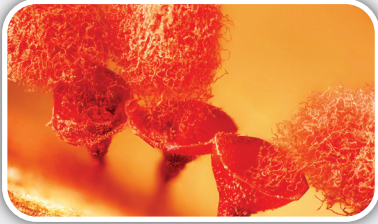
سلول‌های کبد موش صحرايي /
دکتر فرانسیسکو لازارو، دیگر / آمریکا

قارچی که به‌خاطر رنگدانه‌های قرمز و پراکنده‌اش شناخته می‌شود. ویم ون اگموند / هلند

رشد گیاهان شبیه‌مو در یک آفتابگردان
/ مارک میس / لهستان

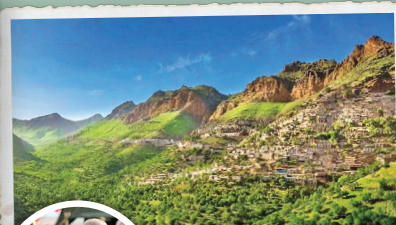

کبک لجن
هنری کوسکینن / فنلاند

روستاهایی که ستاره شدند

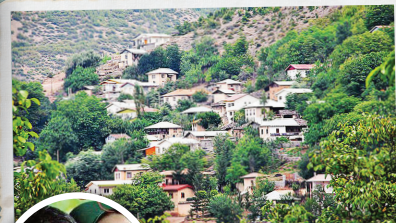
معرفی روستاهایی که لوکیشن فیلم‌ها و سریال‌های خاطره‌انگیز ما بوده‌اند

فاطمه عباسی | روزنامه‌نگار | دیالوگ «خانه دوست کجاست؟» را یادتان هست؟ یا تاخت و تاز اسب‌های سریال «روزی روزگاری» در آن دشت بی‌کران؟ شاید هم یاد دیدن «پایتخت» هوس کرده‌اید به شیرگاه سفر کنید. بسیاری از ماندگارترین صحنه‌های سینما و تلویزیون ایران، نه در استودیوهای تهران، بلکه در دل روستاهایی فیلمبرداری شده‌اند که شاید نامشان را هم نشنیده باشید. این روستاها فقط یک پس‌زمینه زیبا برای قصه نبودند؛ آنها با خانه‌های کاهگلی، کوچه‌های سنگفرش و طبیعت بکرشان،

پلکان‌های اورامانات استیج خنده‌های «نون‌خ»

در قلب زاگرس، روستاهای پلکانی پالنگان و هجیج با معماری سنگی منحصر به فرد خود، گویی از دل تاریخ سر برآورده‌اند. این منطقه با کوه‌های سر به فلک کشیده و رود خروشان سیروان، چنان جذابیتی داشت که به صحنه اصلی کمدی محبوب «نون‌خ» تبدیل شد و فرهنگ و دغدغه‌های مردم کرد را به خانه‌ها آورد.

روستای کندلوس صحنه نمایش «باغ‌های کندلوس»

کوچه‌های سنگفرش و خانه‌هایی با سقف‌های چوبی در روستای تاریخی کندلوس نوشهر، به پس‌زمینه‌ای شاعرانه برای فیلم «باغ‌های کندلوس» ایرج کریمی بدل شد. سفر نوستالژیک شخصیت‌های فیلم، این لوکیشن را به نمادی از آرامش و گریز از هیاهوی شهری تبدیل کرد.

روستایی در بوین زهرا زادگاه «گاو» مشی حسن

دهی گمنام در بیابان‌های بوین زهرا، قزوین، میزبان یکی از شاهکارهای تاریخ سینمای ایران، فیلم «گاو» ساخته داریوش مهرجویی بود. فضای خشک و ساده این روستا، بستر بی‌نظیری برای روایت مسخ شدن «مش حسن» و خلق فضایی وهم‌آلود و تأثیرگذار فراهم و این لوکیشن را برای همیشه در حافظه سینمادوستان ثبت کرد.

شیرگاه مازندران پایتخت خانواده «معمولی»

جنگل‌های انبوه و طبیعت سرسبز شیرگاه در سوادکوه مازندران، میزبان اصلی یکی از محبوب‌ترین سریال‌های تلویزیونی «پایتخت» بود. این منطقه با خانه‌های روستایی و جاده‌های پیچ‌در‌پیچ، بستر ایده‌آل برای روایت ماجراهای شیرین و تلخ خانواده نقی معمولی فراهم و مخاطبان را با زندگی صمیمی مردمان شمال ایران همراه کرد.

دشت‌های میمه قاب ابدی «روزی روزگاری»

چشم‌اندازهای وسیع و تپه‌های خاکی شهر میمه در استان اصفهان با پیشینه کهن خود، بهترین انتخاب امرالله احمدجو برای خلق دنیای «روزی روزگاری» بود. تاخت و تاز اسب‌ها در این دشت‌های بی‌کران با موسیقی جادوانه کامکارها، قابی حماسی و فراموش‌نشدنی در تاریخ تلویزیون ایران ساخت که با هویت این منطقه گره خورده است.

سیاهکل و تازه‌آباد خوابی در دل جنگل‌های شمال

طبیعت بکر و جنگل‌های انبوه سیاهکل و روستای تازه‌آباد در رضوانشهر گیلان، صحنه روایت انسانی فیلم «وقتی همه خواب بودند» به کارگردانی فریدون حسن پور شد. فضای آرام و مه‌آلود شمال در کنار داستان معنوی فیلم، ترکیبی قدرتمند و به یادماندنی ساخت و زیبایی‌های کمتر دیده‌شده این مناطق را به نمایش گذاشت.

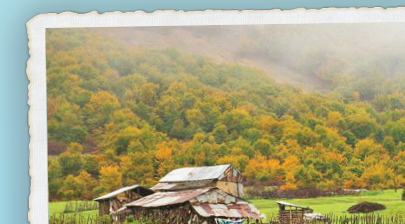
جوکندگان تالش بوم نقاشی «رنگ خدا» و «پس از باران»

دشتان ساحلی جوکندگان در تالش با تالاب‌های منحصربه‌فرد، جنگل‌های هیرکانی و بیلاقیات چشم‌نواز، ۱۳ ماندگار در در آغوش خود پرواراند. مجید مجیدی در «رنگ خدا» از طبیعت بکر آن برای روایت شاعرانه داستانش بهره برد و سعید سلطانی سال‌ها قبل در «پس از باران»، داستان ارباب و رعیتی را در خانه‌های قدیمی همین منطقه به تصویر کشید.

کوکر گیلان ردپای سینمای کیارستمی

روستای کوکر در رودبار گیلان، نامی عجین شده با سینمای عباس کیارستمی است. تپه زیتون با آن مسیر زنگار معروض در فیلم «خانه دوست کجاست؟» و مناظر بکر اطراف آن که در فیلم‌های «زندگی و دیگر هیچ» و «زیر درختان زیتون» به تصویر کشیده شد، این روستا را به یک لوکیشن سینمایی جهانی تبدیل کرد.

سیاهکل و تازه‌آباد خوابی در دل جنگل‌های شمال

طبیعت بکر و جنگل‌های انبوه سیاهکل و روستای تازه‌آباد در رضوانشهر گیلان، صحنه روایت انسانی فیلم «وقتی همه خواب بودند» به کارگردانی فریدون حسن پور شد. فضای آرام و مه‌آلود شمال در کنار داستان معنوی فیلم، ترکیبی قدرتمند و به یادماندنی ساخت و زیبایی‌های کمتر دیده‌شده این مناطق را به نمایش گذاشت.

نگاه

ابتکار جالب بازیافتی

ویدئویی ساده اما جذاب، به سرعت در شبکه‌های اجتماعی دست به‌دست شد و یک پیشنهاد خوب را به همراه داشت: شهروندی آلمانی تعدادی بطری خالی را وارد دستگاهی در یک فروشگاه می‌کند و در مقابل، رسیدی دریافت می‌کند که می‌تواند با آن از همان فروشگاه خرید کند. این ابتکار هوشمندانه که به ازای هر بطری ۲۵ سنت به شهروندان اعتبار خرید می‌دهد، یک راهکار محیط‌زیستی مناسب است. این سیستم در آلمان، یک چرخه کامل و محترمانه را طراحی کرده است. شهروندان هنگام خرید نوشیدنی، مبلغ ناچیزی را به‌عنوان ودیعه برای بطری می‌پردازند و پس از مصرف، با تحویل آن به دستگاه‌های بازیافت، ودیعه خود را پس می‌گیرند. این یعنی بطری پلاستیکی دیگر یک «زباله» بی‌ارزش نیست، بلکه یک «دارایی» کوچک است که باید به چرخه بازگردد. این طرح، فرهنگ تفکیک از مبدأ را نهادینه کرده و هم‌زمان به اقتصاد خانواده نیز کمک می‌کند. دلیل وایرال شدن این ویدئو شاید بخاطر وضعیت اسفناک تولید زباله‌های پلاستیکی در جهان است. ما هر روز شاهد بطری‌های پلاستیکی سرگردان در طبیعت، جوی‌ها و سطل‌های زباله هستیم و تجزیه‌ناپذیری پلاستیک خطر بالقوه‌ای برای طبیعت است در حالی که بازیافت آن به چنین روش‌هایی کاملاً عملی خواهد بود.

عکس خانه

بر فراز اقیانوس ابرها

تصور کنید صبح از خواب بیدار می‌شوید، پنجره را باز می‌کنید و به جای خیابان و ساختمان، یک دریای سفید و مواج زیر پانتان پهن شده است. دیگر نیازی به رویاپردازی نیست؛ اینجا «فیلینده» است، بام شرقی استان مازندران. عکسی که به تازگی در فضای مجازی دست به‌دست می‌شود و همه را مسحور خود کرده، دقیقاً همین پدیده شگفت‌انگیز را به تصویر می‌کشد. روستای بیلاقی فیلینده در ارتفاعی چنان بالا قرار گرفته که اغلب اوقات، اقیانوسی از ابر زیر آن متراکم می‌شود و منظره‌ای را خلق می‌کند که تا پیش از این تنها در خیال ممکن بود. در فیلینده، شما به معنای واقعی کلمه بالاتر از ابرها قرار می‌گیرید و می‌توانید بر فرشی از ابر قدم بزنید که تا افاق کشیده شده است. این خانه با سقف قرمز که در تصویر وایرال شده چون نگینی در این منظره می‌درخشد، نمادی از آرامش دست‌یافتنی در این نقطه از بهشت ایران است. پس اگر شما هم بایددین این عکس به‌دنبال آدرس این رویای معلق در آسمان بودید، حالا می‌دانید که مقصد، روستای فیلینده است؛ جایی که واقعیت از هر خواب و خیالی شگفت‌انگیزتر است.